

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Tos/43/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1515000715
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Richard Molnár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1515000715.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Richarda Molnára a sudkyň JUDr. Ivety Zelenayovej a Mgr. Marcely Kosovej v trestnej veci odsúdeného W. E., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 0T/246/2015 zo dňa 28.05.2019, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10.06.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného W. E., nar. XX.XX.XXXX v Z., sa z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Bratislava V zhora citovaným uznesením podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovil, že odsúdený W. E. sa v skúšobnej dobe určenej mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 0T/246/2015 zo dňa 08.10.2015, právoplatným dňa 08.10.2015 v trvaní 3 (tri) roky neosvedčil a uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov vykoná.

Zároveň podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. rozhodol, že pre výkon tohto trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu, v zákonnej lehote v zmysle § 187 ods. 1 Trestného poriadku, ako osoba oprávnená na podanie sťažnosti v zmysle § 186 ods. 1 Trestného poriadku, podal sťažnosť odsúdený W. E. (č.l. 83). V písomných dôvodoch svojej sťažnosti doručených okresnému súdu dňa 29.05.2019 namietal, že nie si vedomý tak závažných priestupkov, že by musel ísť do výkonu trestu. Ďalej v podstate uviedol, že zápis v registri trestov považuje za problém v budúcnosti pri hľadaní zamestnania.

Krajský súd ako nadriadený orgán podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým mohol sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že odsúdený W. E. bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 0T/246/2015 zo dňa 08.10.2015 uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., za čo mu bol okrem iného uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov. Uvedený trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 08.10.2015, a teda podľa § 50 ods.1 Tr. zák. skúšobná doba odsúdenému začala plynúť dňa 09.10.2015 a v celosti mu uplynula dňa 08.10.2018.

Krajský súd ďalej zistil, že W. E. bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 12.10.2016 sp. zn. 4T/31/2016, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1To/70/2017 z 06.09.2017, uznaný za vinného z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. b/ Tr. zák., a odsúdený na peňažný trest vo výške 600,- Eur, a pre prípad,

že by bol výkon peňažného trestu obžalovaným úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov.

Z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov Ministerstva spravodlivosti SR (č.l. 56-75) vyplýva, že menovaný W. E. sa dopustil v skúšobnej dobe 20 priestupkov, a to na úseku dopravy, ako aj priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu, za čo mu boli uložené prevažne blokové pokuty.

Súd I. stupňa postupoval procesným spôsobom, keď oboznámil všetky potrebné listinné dôkazy. Následne skúmal, či odsúdený v priebehu plynutia skúšobnej doby žil riadnym životom a zistil, že v priebehu skúšobnej doby sa opäť dostal do rozporu so zákonom, pretože bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 12.10.2016 sp. zn. 4T/31/2016, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1To/70/2017 z 06.09.2017 pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. b/ Tr. zák. Podľa skutkovej vety k dokonaniu skutku došlo dňa 18.02.2016, z čoho je zrejmé, že skutok spáchal počas plynutia skúšobnej doby.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák., ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, že sa trest odňatia slobody vykoná. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmieňané odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže a) ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad a uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4 smerujúce k tomu, aby viedol riadny život, b) primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1.

V čase rozhodovania samosudcu okresného súdu na verejnom zasadnutí konanom dňa 28.05.2019 odsúdenému skúšobná doba už uplynula.

Zo slov uvedených v citovanom ustanovení § 50 ods. 4 Trestného zákona „Výnimočne môže súd.... ponechať podmieňané odsúdenie v platnosti“ vyplýva, že podmieňané odsúdenie musí v čase rozhodovania prebiehať, t. j. ešte musí plynúť lehota ustanovenej skúšobnej doby, čo zároveň znamená, že táto pôvodne určená skúšobná doba ešte neskončila. Tým sa zároveň vytvára kontinuita (jednota) skúšobnej doby, v ktorej bude súd skúmať správanie sa odsúdeného z hľadiska ustanovenia § 50 ods. 4 Tr. zák., t. j. či odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život, vykonal iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia a povinnosti.

Rozhodnutie podľa § 50 ods. 4 písm. b/ Tr. zák. o ponechaní podmieňaného odsúdenia v platnosti môže súd urobiť len v skúšobnej dobe podmieňaného odsúdenia, o ktoré ide. Lehota predĺženej skúšobnej doby začína plynúť dňom, ktorý nasleduje po uplynutí posledného dňa skúšobnej doby, ktorá sa predĺžila (stanovisko Trestnoprávneho kolégia NSSR z 10.12.2012 sp. zn. Tpj 44/2012).

Krajský súd teda vo vzťahu k sťažnostným námietkam odsúdeného konštatuje, že v danom prípade už nebolo možné rozhodnúť o predĺžení skúšobnej doby podmieňaného odsúdenia, nakoľko rozhodnutie podľa § 50 ods. 4 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. môže urobiť súd len v skúšobnej dobe podmieňaného odsúdenia, o ktoré ide.

V posudzovanom prípade podmienky pre použitie vyššie citovaného ustanovenia o premene trestu boli splnené. Odsúdený W. E., ako vyplýva z vyššie uvedených skutočností, v priebehu skúšobnej doby nežil riadnym životom, pretože spáchal úmyselnú trestnú činnosť, za ktorú bol aj právoplatne odsúdený, a súd I. stupňa preto postupoval v súlade so zákonom, keď nariadil trest pôvodne podmieňane odložený odsúdenému vykonať.

Vo vzťahu k ďalším sťažnostným námietkam odsúdeného, krajský súd konštatuje, ako už správne vo svojom odôvodnení uviedol prvostupňový súd, že v danom prípade odsúdený spáchal ďalší trestný čin počas skúšobnej doby podmieňaného odsúdenia. Odsúdený sa tohto konania dopustil úmyselne, navyše v čase, keď si musel byť vedomý, že mu plynula skúšobná doba podmieňaného odsúdenia a aké následky môže mať porušenie povinnosti viesť riadny život v skúšobnej dobe. V prípade dvadsiatich

priestupkov, ktorých sa odsúdený dopustil v skúšobnej dobe, krajský súd i s prihliadnutím na tvrdenie odsúdeného, že sa živí ako vodič z povolania, dospel k záveru, že v prípade posudzovaných priestupkov ide o porušenia právnych predpisov nielen na úseku dopravy, ale aj o priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, ktoré vzhľadom k celkovému počtu priestupkov, tieto dosahovali úroveň cieľavedomého konania.

Súd I. stupňa taktiež postupoval v súlade so zákonom a § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., keď zaradil odsúdeného W. E. pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných 10. rokoch pred spáchaním uvedeného trestného činu nebol odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Na podklade týchto skutočností krajský súd konštatuje, že prvostupňový súd rozhodol vo veci správne, nakoľko sú splnené základné podmienky na premenu trestu, nezistil dôvody pre zrušenie alebo zmenu I. stupňového rozhodnutia, preto sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú musel v zmysle § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietnuť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.